

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

IV. Quot epistolas Dionysius ea de re conscripsit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

GALLUS.

σαῖος, Λέκιος κατέστη διάδοχος· μὴ δ' εἰδὼς ὅτι οὐκ ἔστι τῇ λειτουργίᾳ διακονήσας, Στεφάνῳ τελευτῶν μεταδίδωσι τὸν κλῆρον. τότε δὲ Στεφάνῳ τῷ πρῶτῳ ὁ Διονύσιος τῶν ἀδελφῶν βασιλέως Ἰππολῶν διατυπῆται, ζητήματι δ' ἐσμικρῶς τῶν καὶ ἀνακηθέντες, εἰ δέοι τὰς εἰσάσεις δ' ὅπως ἐπὶ τῇ ἀντιφρονίᾳ, διὰ λεπτῶν καθαίρειν παλαιὰ γέλοι κεκαρηνότος ἐκείνων τῶν ἐκείνων, μὴ γὰρ τῇ δια χειρῶν ἐπιθέσεως εὐχῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Ὅπως Κυπριανὸς ἀμαρτῶν καὶ αὐτὸν Ἐπισκόποι τὰς ἐξ ἀφῆ-
καὶ πλάνης ἐπὶ τῇ ἀντιφρονίᾳ δὲν καθαίρειν παλαιὰ
ἐκείνων.

Πρῶτος τῶν τότε Κυπριανὸς τῷ κτ' Καρχη-
δόνα παρεκίνας ποιμὴν, εἰδὼς ἄλλως ἢ
διὰ λεπτῶν ἀντιφρονίᾳ τῇ πλάνῃ δόξα καθε-
μῶν, ἀντιφρονίᾳ δὲν ἡγεῖτο. ἀλλ' ὅγε Στε-
φάνῳ μὴ δὲν τι νεώτερον ἀντιφρονίᾳ τῇ
σας δὲν ἡγεῖτο ἀντιφρονίᾳ τῇ πλάνῃ δόξα καθε-
μῶν, ἀντιφρονίᾳ δὲν ἡγεῖτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ.

Ὅπως ἀπὸ τότε Διονύσιος συνῆλθεν ἐπὶ τῇ ἀντιφρονίᾳ.

Πεῖσαι δὲ αὐτὸν ἀπὸ τότε Διονύσιος συνῆλθεν ἐπὶ τῇ ἀντιφρονίᾳ.
ματῶν ὁ Διονύσιος ὁμιλήσας, τελευ-
τῶν δὲν ἡγεῖτο ἀντιφρονίᾳ τῇ πλάνῃ δόξα καθε-
μῶν, ἀντιφρονίᾳ δὲν ἡγεῖτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Πεῖσαι δὲ αὐτὸν ἀπὸ τότε Διονύσιος συνῆλθεν ἐπὶ τῇ ἀντιφρονίᾳ.

Ἰσχυρὸν ἀδελφὲ, ὅτι ἦν ὡς πᾶσαι αἱ
ἀντιφρονίᾳ τῇ πλάνῃ δόξα καθε-
μῶν, ἀντιφρονίᾳ δὲν ἡγεῖτο.

A vix octo mensum spatio perfunctus eo munere, moriens episcopale officium Stephano dereliquit. Ad hunc Stephanum Dionysius primam earum quæ de Baptismo conscriptæ sunt epistolam exaravit, cum per id tempus non mediocri controversia exorta esset, utrum eos qui ex qualibet hæresi convertuntur, baptismo purgari oporteret. Quippe antiqua consuetudo invaluerat, ut in ejusmodi hominibus sola manuum impositio cum preceationibus adhiberetur.

CAPUT III.

Quomodo Cyprianus cum aliquot sibi adjunctis Episcopis eos qui ab hæretico errore converterentur rebaptizando primus censuit.

Primus omnium Cyprianus qui tunc temporis Carthaginensem regebat ecclesiam, non nisi per baptismum ab errore prius emundatos, admittendos esse censuit. Verum Stephanus nihil adversus traditionem quæ jam inde ab ultimis temporibus obtinuerat, innovandum ratus, gravissime id tulit.

Vide Nicephor. l. 6. c. 7.

CAPUT IV.

Quot epistolæ Dionysius ea de re conscripsit.

A hoc igitur, ut dixi, multa de hoc argumento Dionysius per literas scripsit. In quibus id tandem illi indicat, omnes ubique ecclesias molito jam persecutionis furore, novati turbulentam novitatem detestantes, inter se pacem iniisse. Sic autem scribit.

Huc refert Nicephor. l. 6. c. 7.

CAPUT V.

De pace Ecclesiarum post persecutionem.

Scias autem frater cunctas per Orientem & ulterius positas ecclesias quæ prius ante discissæ, nunc tandem ad unitatem reverteras esse: & omnes ecclesiarum ubicumque Antistites unum idemque sentire, & ob redditam in speratam pacem incredibili gaudio exultare: demetrianum scilicet episcopum Antiochiæ, Theoctistum Cæsareæ, Eliam post mortem Alexandri Mazabanem, Marinum Tyri, Laodiceæ verò post Thelymidris obitum Heliodorum: Helenum Tarfi cunctasque Ciliciæ ecclesias: Firmilianum denique cum universa Cappadocia. Solos enim illustriores episcopos nominavi, ne forte epistola nostra proli-

Ii ij